

Suvremeni pogledi u rinologiji 2020. godine

Ranko Mladina

ORL klinika KBC Zagreb, Kišpatićeva 12, 10000 Zagreb, Hrvatska
rmladina@gmail.com

Razumijevanje etiologije i prihvaćanje novih dijagnostičkih spoznaja u rinosinusologiji proizlaze iz tehnološkog napretka, prije svega endoskopskih i radioloških metoda (CT i NMR). Da bi endoskopski pregled nosa imao smisla, treba izuzetno dobro poznavati normalnu anatomiju nosnih šupljina, a nalaz obvezatno zabilježiti u čitljivom obliku, najbolje na računalu. U ovom je predavanju tek nekoliko primjera posve novih rinoloških dijagnoza, ali i primjera uporno, dekadama ponavljanih pogrešaka u dijagnosticiranju i navlastito opisivanju nalaza u nosu. Spomenimo samo neke koje i dan-danas ostaju nezamijećene i od strane rinologa i radiologa: 1) Two Holes Syndrome (THS) – defekt u području fontanela na lateralnoj nosnoj stjenici – uporno pogrešno nazivan “akcesornim ušćem”; 2) “Septalne devijacije”, umjesto preciznog opisivanja iskrivljenja septuma prema već dobro poznatim tipovima DEFORMACIJA (ima ih samo 6 u čovjeka); 3) sinusi unutar lamine perpendikularis septuma nazi, srednje nosne školjke ili čak kriste gali, koji, svaki za sebe, mogu dati kliničke slike koje ostaju nerazjašnjene (problemi njuha, frontalne glavobolje, fokaloze i sl.); 4) Cobweb rinitis kao jedan od važnih razloga subjektivna osjećaja oslabljena nosnoga disanja; 5) povezanost dominantno nasljednih tipova deformacija nosnoga septuma (tipovi 5 i 6) s akutnim srčanim infarktom; 6) povezanost tipa 6 s rascjepom usne i/ili nepca. 7) nalaz tipa 3 septalne deformacije u djece prije puberteta (učestalost je te deformacije u djece prije puberteta zanemariva). Njezino postojanje, međutim, može ukazivati na odstupanja u procesu mirne, fiziološke angulacije lubanjske osnovice i nastanku tzv. bazokranijskog kuta, a ovo se može odraziti i na nastanak spuštenih stopala, pa je potrebna suradnja dječjeg ortopeda.

Ključne riječi: endoskopija, radiologija, ortopedija, mikrobiologija